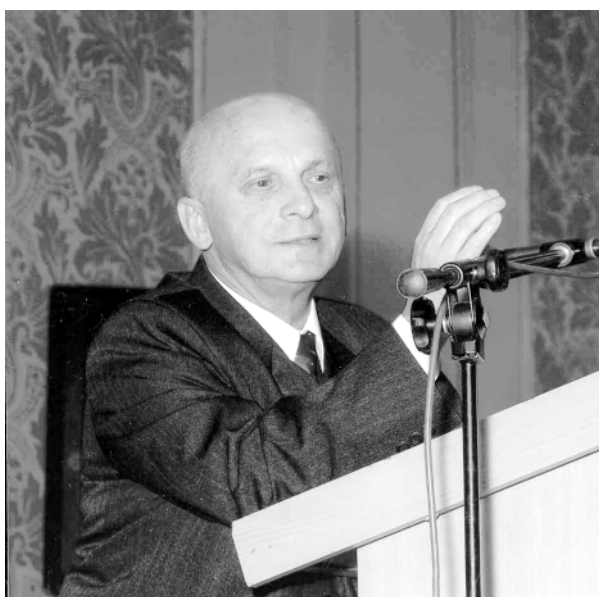

Janusz Mróz

Prof. dr hab. Janusz Krause nie żyje

W dniu 24 kwietnia br. w katedrze św. Janów w Toruniu odbyły się uroczystości pogrzebowe prof. Janusza Krausego. Zostaliśmy zaskoczeni szybko rozwijającą się chorobą i śmiercią Profesora. Odszedł w trakcie nie słabnącej działalności dydaktycznej i naukowej w Instytucie Zabytkoznaw-

stwa i Konserwatorstwa Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, w trakcie prowadzenia i nadzorowania prac konserwatorskich, w trakcie tworzenia planów dalszego rozwoju badań, kontaktów, zamierzeń zawodowych...

Janusz Krause urodził się w 1939 roku. Studiował na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu na wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii; tutaj uzyskał dyplom magisterski w dziedzinie chemii organicznej. Poświęcił się pracy na Wydziale Sztuk Pięknych, gdzie w roku 1974 otrzymał tytuł doktora nauk humanistycznych. Na Wydziale Historycznym UMK w 1999 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego.

Dla nas Janusz Krause będzie się zawsze kojarzył z Pracownią Konserwacji Zabytków Metalowych, którą stworzył, rozwinął i prowadził do końca. Zadbał też o naukowców, którzy będą kontynuować wytyczone przez Niego kierunki.

Pod koniec lat 70. ubiegłego wieku Janusz Krause rozpoczął wieloletnią współpracę z PP Pracownię Konserwacji Zabytków. Był współtwórcą Pracowni Konserwacji Metalu w Oddziale warszawskim PKZ i przez kilkanaście lat nadzorował tu większość prowadzonych prac. Były to konserwacje znaczące: prace przy cynowych sarkofagach książąt słujskich, wykonanie kopii Drzwi Płockich, konserwacje pomników, detali architektonicznych, monumentalnych kaplic cmentarnych. Także prace zlecane poza granicami przy obiektach związanych z Polską, ale również zaliczanych do światowego dziedzictwa kulturowego.

Za swoje zaangażowanie otrzymał szereg odznaczeń: wyróżnienie i medal Prymasa Polski za pracę przy kopii Drzwi Płockich (1979), nagrodę Generalnego Konserwatora Zabytków za pracę doktorską (1980), nagrodę Ministra Edukacji III stopnia za działalność dydaktyczną (1988), wyróżnienie Wojewody Wielkopolskiego za konserwację zespołu XVII-wiecznych sarkofagów przedstawicieli rodu Opalińskich (1997), wyróżnienie i medal Prezydenta RP za pracę przy konserwacji pomnika Fryderyka Chopina w warszawskich Łazienkach (1999), Brązowy i Złoty Krzyże Zasługi (1977, 1986).

W pamiętnym roku 2000 wraz z zespołem pracował przy konserwacji Drzwi Gnieźnieńskich.

Pozostawił rudymenarne prace naukowe z dziedziny konserwacji zabytkowych obiektów metalowych pisane samodzielnie i w zespołach. Za swoją najważniejszą publikację uważał *Sarkofagi cynowe* (Toruń 1995). W ostatnich latach prowadził badania nad konserwacją metalowych podobraz, jednym z trudniejszych problemów występujących na styku różnych specjalności.

Janusz Krause był kierownikiem Podyplomowego Studium Konserwacji Zabytków Metalowych, prowadził też Centrum Badań i Konserwacji Dziedzictwa Kulturowego przy UMK w Toruniu. W ostatnim roku zaangażował się w organizację Ośrodka Konserwacji i Dokumentacji Złotnictwa. Od kilku lat prowadził seminarium doktoranckie cieszące się dużą popularnością i osiągnięciami badawczymi uczestników.

Cześć Jego pamięci.